

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 146

47. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2004. május 29.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
	I Információ	
	A Bíróság	
	A BÍRÓSÁG	
2004/C 146/01	C-144/04. sz. ügy: Az Arbeitsgericht München 2004. február 26-i végzésével a Werner Mangold kontra Rüdiger Helm ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	1
2004/C 146/02	C-162/04. sz. ügy: A Finn Köztársaság által 2004. március 31-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	1
2004/C 146/03	C-168/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 5-én az Osztrák Köztársaság ellen benyújtott kereset	2
2004/C 146/04	C-169/04. sz. ügy: A VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre 2004. április 2-i határozatával az Abbey National plc (az Inscape Investments Ltd részvételével) kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	3
2004/C 146/05	C-175/04. sz. ügy: A Spanyol Királyság által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	4
	ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG	
2004/C 146/06	A Railion Deutschland AG által 2004. március 18-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset (T-109/04. sz. ügy)	5
2004/C 146/07	A KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux S.A. és az Europa Metalli S.p.A. által 2004. április 1-jén az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset (T-127/04. sz. ügy)	5
2004/C 146/08	Giuseppe Caló által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset (T-134/04. sz. ügy)	6

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 146/09	Kurt Martin Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, Anton Volpini de Maestri és Johannes Volpini de Maestri által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset (C-137/04. sz. ügy)	6
2004/C 146/10	Az Adviesbureau Ehcon B.V. által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset (T-140/04. sz. ügy)	7
2004/C 146/11	A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő által 2004. április 9-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset (T-141/04. sz. ügy)	8

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

Az Arbeitsgericht München 2004. február 26-i végzésével a Werner Mangold kontra Rüdiger Helm ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-144/04. sz. ügy)

(2004/C 146/01)

Az Arbeitsgericht München (Németország) 2004. február 26-i végzésével, amely 2004. március 17-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Werner Mangold kontra Rüdiger Helm ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1.a) A keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾) 8. szakaszának 3. pontját – a belső jogba történő átültetés során – úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes a korhatárnak 60 évről 58 évre történő leszállításából eredő csökkentett védelem?

1.b) A keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) 5. szakaszának 1. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a – az alapeljárásban érintetthez hasonló – nemzeti szabályozás, amely e szakasz 1. pontjában szereplő három korlátozás egyikét sem tartalmazza?

2. A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ 6. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a – az alapeljárásban érintetthez hasonló – nemzeti szabályozás, amely az 52 éves és annál idősebb

munkavállalókkal határozott idejű munkaszerződés megkötését objektív igazolás nélkül teszi lehetővé, és amely az objektív igazolást előíró elvvel ellentétes?

3. Az előző három kérdések egyikére adott igenlő válasz esetén a nemzeti bírónak figyelmen kívül kell-e hagynia a közösségi joggal ellentétes nemzeti szabályozást és azt a belső jogi általános elvet kell alkalmaznia, miszerint jogszerűen határozott idejű szerződést csak akkor lehet kötni, ha azt objektív alapon igazolják?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.

⁽²⁾ HL L 303., 16. o.

A Finn Köztársaság által 2004. március 31-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(C-162/04. sz. ügy)

(2004/C 146/02)

A Finn Köztársaság, képviseli: A. Guimaraes-Purokoski, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. március 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A Finn Köztársaság a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

Elsődlegesen:

1. nyilvánítsa semmisnek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) címén a tagállamok által kifizetett egyes költségeknek a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló 2004. február 4-i 2004/136/EK bizottsági határozatot⁽¹⁾ abban a részében, amely Finnországot érinti;

2. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Másodlagosan:

3. nyilvánítsa semmisnek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) címén a tagállamok által kifizetett egyes költségeknek a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló 2004. február 4-i 2004/136/EK bizottsági határozatot abban a részében, amely a 3.194.596 euró összegre vonatkozik.

4. kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Finnország a vitás határozattal kapcsolatban a következőket állapítja meg:

- i) A Bizottság nem megfelelően alkalmazta a 3887/92 rendelet ⁽¹⁾ 9.cikk (2) bekezdését és tévesen értékelte a helyzetet Észak-Karéliában. A Bizottság nem bizonyította, hogy a területalapú támogatás finn ellenőrző rendszerében jelentős hiányok tapasztalhatók Észak-Karéliában, és hogy a Bizottság által megkövetelt korrekciós intézkedéseket a finn hatóságok nem hozták meg;
- ii) A Bizottság tévesen értékelte a helyzetet Észak-Ostrobotniában, Észak-Savóban, Közép-Finnországban, Kainuuban és Lappföldön. Nem bizonyította, hogy a területalapú támogatás finn ellenőrző rendszerében jelentős hiányok tapasztalhatók a vizsgált régiókban és hogy az általa megkövetelt korrekciós intézkedéseket a finn hatóságok nem hozták meg;
- iii) A Bizottság megsértette az arányosság elvét, amikor a vitás határozatot kiterjesztette Észak-Karéliára, Észak-Ostrobotniára, Észak-Savóra, Közép-Finnországra, Kainuura és Lappföldre. Végül,
- iv) A Bizottság nem bizonyította, hogy az Észak-Karéliában, Észak-Ostrobotniában, Észak-Savóban, Közép-Finnországban Kainuban és Lappföldön a területalapú támogatások ellenőrző rendszerében alkalmazott intézkedésekkel kapcsolatos eljárás a közösségi joggal ellentétes.

⁽¹⁾ HL L 40., 2004. 02. 12. 31. o.

⁽¹⁾ A Bizottság 1992. december 23-i 3887/92/EGK rendelete egyes közösségi támogatások rendszerére vonatkozó igazgatási és ellenőrzési integrált rendszer alkalmazásáról, HL L 391., 1992. 12. 31., 36. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 5-én az Osztrák Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-168/04. sz. ügy)

(2004/C 146/03)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Barbara Eggers asszony és Enrico Traversa úr meghatalmazotti minőségben,

kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 5-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság az EK Szerződés 49. cikke alapján fennálló kötelezettségeit elmulasztotta, amennyiben az Ausländerbeschäftigungsgesetz 18. cikk (12)-(16) bekezdései, valamint a Fremdengesetz 10. cikk (1) bekezdés 3. pontja aránytalan módon korlátozza a szolgáltatások nyújtása keretében, harmadik ország állampolgárságával rendelkező munkavállalók kiküldetését.

– kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

Másik tagállamban letelepedett szolgáltatásnyújtók hátrányosan érintettek, amennyiben harmadik országból származó munkavállalókat küldenek ki Auszriába, tekintettel arra, hogy három különböző osztrák hatóságnál, három ellenőrzési eljárásnak kell magukat alávetniük. A Fremdengesetz (FrG) (idegenrendészeti törvény) által előírt és a hatáskörrel rendelkező konzulátusokon kiállított vízumon valamint az Arbeitsvertragsrechtsanpassungsgesetzben foglalt (AVRAG) (a munkaszerződésekre alkalmazandó jogról szóló törvény) bér- és a munkafeltételek ellenőrzésével kapcsolatos bejelentési eljárásen kívül az Ausländerbeschäftigungsgesetz (AuslBG) (külföldiek munkavállalásáról szóló törvény), megköveteli a munkaerő-piaci regionális szolgáltatásoknál az „EU kiküldetési bizonyítvány” beszerzését.

I. Az AuslBG 18. cikk (12)-(16) bekezdései és az „EU kiküldetési bizonyítvány”

Az AuslBG 18. cikk (12)-(16) bekezdés szerinti az „EU kiküldetési bizonyítvány” beszerzésének megkövetelése a Közösségen belül a szolgáltatásnyújtás szabad áramlására korlátozó hatással van.

Az „EU kiküldetési bizonyítvány” beszerzésének megkövetelése a FrG alapján előírt vízum és az AVRAG által előírt bejelentési eljárásen túl aránytalan az Osztrák Köztársaságnak a visszaélések elleni küzdelem és a munkavállalók védelme által követett célkitűzésekhez képest.

1. A visszaélések megelőzése

Az osztrák szabály ellentétes az arányosság elvével, mivel a szolgáltatásnyújtás szabad áramlása keretében történő kiküldetés feltételeinek hatékony ellenőrzése kevésbé megszorító eszközökkel is biztosítható.

A vízum felmutatás kötelezettségének elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy egy tagállam azon igazolt érdekének megfeleljen, amely alapján egy vállalkozás harmadik állam állampolgárságával rendelkező munkavállalóinak szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetésének feltételeit vizsgálják meg. Minden további ellenőrzés, mint jelen esetben egy másik közigazgatási szerv által kiállított EU kiküldetési bizonyítvány, nem igazolt.

2. A bér- és a munkafeltételek tiszteletben tartása

Az AuslBG 18. cikke (13) bekezdése 2. pontjában előírt feltétel, amely szerint az EU kiküldetési bizonyítványt csak akkor állítják ki, ha az Ausztriában az AVRAG által előírt bérezés és a munkafeltételek tekintetében alkalmazandó feltételeket tiszteletben tartja, egyaránt az aránytalan kettős ellenőrzés következményével jár.

Az EU kiküldetési bizonyítvány megszerzésének szükségessége, valamint az ehhez kapcsolódó eljárás aránytalan a munkavállalók védelmének célkitűzésével, mivel az Osztrák Köztársaság már rendelkezik kevésbé megszorító eszközökkel.

Az Osztrák Köztársaság az AVRAG útján ültette át a munkavállalók kiküldetésével kapcsolatos irányelvet, amely lehetővé teszi annak az utólagos ellenőrzését, hogy a megkívánt béreket ténylegesen megfizették-e.

3. Rendes munkavállalók

Az AuslBG 18. cikke (13) bekezdés 1. pontja értelmében a szolgáltatás nyújtójával kötött legalább egy éves vagy határozatlan idejű munkaszerződésnek követelménye, mint az EU kiküldetési bizonyítvány kiállításának feltétele, a szolgáltatásnyújtás szabad áramlásának korlátozásához vezet és semmiképpen nem igazolható. A visszaélések megelőzésének célkitűzése kevésbé megszorító eszközökkel is elérhető.

II. A tartózkodási engedély megtagadása, FrG 10. cikk (1) bekezdés 3. pontja

Az FrG 10. cikkének megfelelően a tartózkodási engedély kiállítását meg kell tagadni, amennyiben a munkavállaló egy tagállam területére már vízum nélkül lépett be. Ez a rendelkezés megakadályozza a kiküldetést, még akkor is, ha a szolgáltatás nyújtója bizonyítani tudja az ilyen kiküldetés jogosságát, vagyis ha már kérelmet nyújtott be, amely segítségével a tagállam a szükséges vizsgálatokat elvégezheti.

Az FrG 10. cikk (1) bekezdés 3. pontja szerint a tartózkodási engedély automatikus megtagadása aránytalan a tartózkodási jogra vonatkozó feltételek ellenőrzésének célkitűzésével és ezért jogellenesnek kell tekinteni.

A vízum automatikus megtagadása valamely tagállam területére való illegális belépés esetében jelentősen korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabad áramlását és ezt a szabadságot bizonyos szolgáltatási ágazatokban illuzórikussá teszi. A közösségi jog jelenlegi állapotában az Osztrák Köztársaság a beutazóvízum kiállításának keretében ugyanolyan hatékony, de kevésbé megszorító eszközökkel rendelkezik, amikor megvizsgálja, hogy területére egy harmadik állam állampolgára szolgáltatások nyújtása céljából kíván-e belépni.

A VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre 2004. április 2-i határozatával az Abbey National plc (az Inscape Investements Ltd részvételével) kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-169/04. sz. ügy)

(2004/C 146/04)

A VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre (Egyesült Királyság) 2004. április 2-i határozatával, amely 2004. április 5-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Abbey National plc (az Inscape Investements Ltd részvételével) kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, amelyben a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A hatodik HÉA-irányelv ⁽¹⁾ 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában szereplő, „a tagállamok által meghatározott különleges befektetési alapok kezelésére” vonatkozó adómentesség azt jelenti-e, hogy a tagállamoknak joguk van meghatározni a különleges befektetési alapok „kezelése” körébe tartozó tevékenységeket, valamint azokat a különleges befektetési alapokat, amelyek részesülhetnek a mentességben?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adandó válasz nemleges, és a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában szereplő „kezelés” kifejezés önálló közösségi jogi jelentéssel bír, akkor – tekintettel az értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, módosított 85/611/EGK tanácsi irányelvre (ÁÉKBV-irányelv) ⁽²⁾ – a letétkezelő vagy a vagyonkezelő által az ÁÉKBV-irányelv 7. és 14. cikke, a nemzeti rendelkezések és az alapokra vonatkozó alkalmazandó szabályoknak megfelelően nyújtott szolgáltatások a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontja értelmében, a „különleges befektetési alapok kezelésének” körébe tartozó adómentes szolgáltatások-e?

3) Valamint amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges és a „kezelés” kifejezés önálló közösségi jogi jelentéssel bír, akkor a hatodik HÉA-irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 6. alpontjában szereplő, „különleges befektetési alapok kezelésére” vonatkozó adómentességet alkalmazni kell-e a harmadik személy kezelő által, az alapok kezelése körében nyújtott szolgáltatásokra is?

(¹) A Tanács 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (HL L 375., 1958.12.31., 1. o.)

(²) 1985. december 20-i (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.)

A Spanyol Királyság által 2004. április 13-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(C-175/04. sz. ügy)

(2004/C 146/05)

A Spanyol Királyság, képviseli: Lourdes Fraguas Gadea, Abogado del Estado, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A Spanyol Királyság a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- nyilvánítsa semmisnek a 2004. február 4-i határozatot (¹) abban a részében, amelyben kizárja Spanyolországot egyrészt a paradicsom-feldolgozók részére juttatandó 7. 314. 117 euró összegű termelési támogatásból a „hiányos minőségi ellenőrzés” miatt, másrészt egyes citrusfélék termelői részére juttatandó 1. 277. 630, 65 euró összegű támogatásból „a szállítási ütemtervtől való eltérés” miatt;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A paradicsom-feldolgozók részére juttatandó támogatás:

A Bizottság szervezeti egységei megállapítják, hogy a késztermékek minőségi ellenőrzése nem felel meg a 2201/96/EK tanácsi rendeletnek a feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek termelési támogatás rendszerére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtására hozott 1997. március 19-i 504/97/EK bizottsági rendelet 15. cikkének. Következésképpen a Bizottság a tagállamban e támogatás címén felmerült összköltség 10 %-át elérő átalánykorrekciót javasol. Spanyolországban ugyanakkor a gazdasági év során évente folytatnak le ellenőrzéseket minden vállalkozásnál. Másrészt az 504/97 rendelet 15. cikkének (1) bekezdés a) pontjának megfelelően az esetleges támogatás iránti kérelem tárgyát képező késztermékeket további elemző vizsgálatnak vethetik alá az e célból kiválasztott vállalkozások esetében (szűrőpróbaszerű ellenőrzés), ami nem jelenti azt, hogy a többi vállalkozás szabálytalanságokat követett volna el.

Az egyes citrusfélék termelői részére juttatandó támogatás

A Bizottság szervezeti egységei pénzügyi korrekciót javasolnak arra hivatkozva, hogy a szerződéses mennyiségek a különböző szállítási időszakok között oszlottak meg. Ennek ellenére az 1997/98-as gazdasági évben az átlagosnál több csapadék hullott Spanyolországban, és ez egyes régiókban vagy településeken megnehezítette az érett gyümölcsök begyűjtését és késleltette a későn érő fajták érését. Ezek a körülmények megváltoztatták a szerződésekben meghatározott szállítási ütemtervet. A spanyol hatóságok az első pillanattól kezdve elháríthatatlan külső okra hivatkoznak. Emellett az 1997/98-as gazdasági évben a többéves szerződések esetén nem szabályozták az ütemtervben negyedévente meghatározott mennyiségek átcsoportosítását. Mivel a rendelet erre az esetre kifejezett rendelkezést nem tartalmaz, ezt a gyakorlatot nem lehet jogellenesnek tekinteni, különösen mivel a későbbi gazdasági évekre a szállítási időszakok között a szerződésben rögzített mennyiségek átcsoportosítását engedélyezték.

(¹) 2004. február 4-i 2004/136/EK bizottsági határozat az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) címén a tagállamok által kifizetett egyes költségeknek a közösségi finanszírozásból való kizárásáról, HL L 40. sz. 31. o.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

A Railion Deutschland AG által 2004. március 18-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-109/04. sz. ügy)

(2004/C 146/06)

(Az eljárás nyelve: német)

A Railion Deutschland AG, székhely: Mayence (Németország), képviseli: H. Holen, 2004. március 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- nyilvánítsa semmisnek a Bizottság 2003. december 12-i C(2003)4660 final határozatát, amely szerint a behozatali vámok elengedése egy egyedi ügyben nem igazolható;
- kötelezze alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Felperes vasúti árufuvarozó vállalkozás. Kereset a Bizottság azon határozatát támadja, amellyel ez utóbbi elutasította a Németországi Köztársaság által egy vámtartozás felperes érdekében történő elengedésére vonatkozóan előterjesztett kérelmét. A vámtartozás abból fakadt, hogy feltételezhető, miszerint felperes úgy szállított alkoholt vasúton a brémai szabadkereskedelmi övezetből a hamburgiba, hogy azt festékként jelentette be. Felperes szerint semmi sem utal arra, hogy valótlan bejelentést tett volna. Hamburgból az áruk – rendeltési céljuknak megfelelően – végül megérkeztek a Cseh Köztársaságba.

Felperes többek között arra hivatkozik, hogy a határozat lényeges eljárási szabályt sért, mivel őt nem hallgatták meg. Igaz, hogy felperest formálisan felkérték észrevételeinek előterjesztésére. Felperes szerint ugyanakkor alperes elutasító határozata nem válaszolt az ő érveire, pedig ez a meghallgatáshoz való jog részét képezi. Felperes álláspontja az, hogy a Bizottság nem volt tekintettel mindarra, amit ő a szabadkereskedelmi övezet vasúttársaságai és hajózási vállalatai által viselt különböző veszélyek kapcsán adott elő. Felperes szerint a Bizottság határozata meghozatalakor abból az elvből indult ki, hogy vasúttársaságként felperest a hajózási vállalatokkal teljesen egyező elbánásban kell részesíteni.

Felperes kifejti továbbá, hogy a határozat ellentétes a közösségi vámkódex 239. cikkével. A határozat – valótlan és hiányos tényekre hivatkozva – tagadja a „kivételes körülmények fennállását”. Felperes szerint a fuvarozandó áru jellege kapcsán az ő esetében nagyobb a csalók általi megtevesztés veszélye, miután a vasúti szállítás egyszerűsített adminisztratív ügyintézővel jár. Felperes azzal érvel, hogy az őt fenyegető veszélyt nem lehet sem kiküszöbölni, sem kontrollálni. Felperes külön kiemeli, hogy gyakorlatilag lehetetlen a konténereket ellenőrizni.

Felperes végezetül arra hivatkozik, hogy a határozatnak a közösségi vámkódex 239. cikkében szereplő méltányossági alapon történő meghozatalakor arra is tekintettel kell lenni, hogy az Európai Közösségeket semmilyen anyagi kár nem érte, továbbá hogy ennek veszélye nem is állt fenn, mivel az alkoholt a cseh piacra szánták és a szállítmány oda is tartott.

A KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux S.A. és az Europa Metalli S.p.A. által 2004. április 1-jén az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-127/04. sz. ügy)

(2004/C 146/07)

(Az eljárás nyelve: angol)

A KM Europa Metal AG, Osnabruck (Németország), a Tréfinmétaux S.A., Courbevoie Cedex (Franciaország) és az Europa Metalli S.p.A., Firenze (Olaszország), képviseli M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf és Piergiovanni ügyvédek, 2004. április 1-jén keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik az Elsőfokú Bíróságtól:

- jelentős mértékben csökkentse a Bizottság COMP/E-1/38.240. sz. ügyben 2003. december 16-án hozott határozatában kiszabott pénzbírságot;
- kötelezze a Bizottságot a perköltségek, valamint a KME-re kiszabott pénzbírság megfizetésének biztosítására a felperesek által, a bírósági eljárás idejére, létrehozott bankgarancia költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felperesek megsértették -, többek között - az EK-Szerződés 81. cikkét és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 53. cikkének (1) bekezdését, amikor olyan megállapodásokban vettek részt, illetve olyan összehangolt magatartásokat folytattak, amelyek a tekercselt ipari részcsövek EGT piacát érintik. Ezen az alapon szabott ki a Bizottság együttesen és egyenként a felperesekre összesen 18 990 000 euró pénzbírságot.

A felperesek az EK és az EGT versenyszabályok megsértése tekintetében nem vitatják a Bizottság határozatában foglalt megállapításokat, de azt állítják, hogy a pénzbírság összegének megállapítása során a Bizottság több ténybeli és jogi hibát követett el. Először is azt állítják, hogy a pénzbírság alapösszege és az időtartam elem meghatározása során a Bizottság megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód alapelvét, mivel nem vette figyelembe a kérdéses megállapodások piacra gyakorolt hatásának statisztikailag jelentéktelen voltát, sem a kartell tevékenységében történt változásokat.

Emellett a felperesek állítása szerint a jogsértés súlyosságának mérlegelése során, mivel a feldolgozóipari szolgáltatások piaca helyett a félkész termékek piacának (ipari részcsövek) méretét vette figyelembe, a Bizottság nagymértékben túlértékelte a kérdéses megállapodások gazdasági hatását.

A felperesek azt is állítják, hogy a Bizottság tévesen elmulasztott figyelembe venni bizonyos enyhítő körülményeket, nevezetesen a megállapodások felperesek általi végrehajtásának korlátozott voltát, a jogsértés önkéntes és azonnali abbahagyását, az ipari részcső gyártás strukturális válságát, és a felperesek együttműködését a Bizottsággal. A felperesek azt állítják, hogy a pénzbírság összegének 30 %-os csökkentése téves ténymegállapításon alapul és nincs összhangban sem a Bizottság, sem a Bíróság joggyakorlatával. Emellett azt állítják, hogy a Bizottság jogtalanul tett különbséget közöttük és egy másik vállalkozás között, amikor bizonyos enyhítő körülményeket csak ez utóbbi vállalkozás tekintetében vett figyelembe és így azt minden objektív ok nélkül kedvezőbb elbírásban részesítette.

Giuseppe Caló által 2004. április 8-án az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-134/04. sz. ügy)

(2004/C 146/08)

(Az eljárás nyelve: francia)

Giuseppe Caló, lakóhely: Luxembourg, képviseli Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis, Etienne Marchal, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 8-án keresetet nyújt-

tott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- nyilvánítsa semmisnek a Bizottság 2004. március 30-i, az EUROSTAT Főigazgatóság „Agrár-, halászati, strukturális alapokra vonatkozó és környezeti statisztikai” Igazgatóság igazgatói A2 besorolású állásának betöltéséről és a felperes ezen állásra benyújtott pályázatának elutasításáról szóló határozatát;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A felperest, aki az alperesnek az EUROSTAT-hoz az „Agrár-, halászati, ellátási és regionális statisztikai” Igazgatóság igazgatói posztjába beosztott tisztviselője, ugyanezen főigazgatóságon belül új beosztásba, a főigazgató főtanácsadói posztjába helyezték át. A Bizottság továbbá úgy határozott, hogy az általa korábban elfoglalt munkahelyet mással tölti be.

A felperes az Elsőfokú Bíróság előtt egy másik ügyben (T-118/03. sz. Caló kontra Bizottság ügy) megtámadta ezeket a határozatokat.

Jelen keresettel a felperes azt a határozatot támadja, amely az általa korábban betöltött állásba egy másik tisztviselő kinevezéséről döntött, és elsőként ugyanazokra az érvekre hivatkozott, mint a T-118/03 ügyben. Emellett, véleménye szerint a sikeres pályázó nem felel meg a kérdéses pályázati kiírás által előírt követelményeknek. Azt állítja továbbá, hogy az említett pályázó részt vett a biztosok kabinetfőnökeinek azon ülésén, amelyen az általa megpályázott állás betöltéséről határoztak. A felperes erre alapozva hivatkozik az átláthatóság, a méltányosság és a pártatlanság elvének, valamint a védekezéshez való jog megsértésére. Végezetül a felperes az indoklás teljes hiányára is hivatkozik.

Kurt Martin Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, Anton Volpini de Maestri és Johannes Volpini de Maestri által 2004. április 13-án az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(C-137/04. sz. ügy)

(2004/C 146/09)

(Az eljárás nyelve: német)

Kurt Martin Mayer, Einsentratten (Ausztria), Tilly Forstbetriebe GesmbH, Treibach (Ausztria), Anton Volpini de Maestri, Spittal/Drau (Ausztria) és Johannes Volpini de Maestri, Seeboden (Ausztria), képviselőjük: M. Schaffgotsch, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Községek Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- Teljes egészében nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát; vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- nyilvánítsa semmisnek a megtámadott határozatot valamennyi közösségi jelentőségű osztrák természeti terület tekintetében (AT kód a megtámadott határozat I. mellékletében); vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- a) nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát az AT 2102000 „Nockberge” terület bejegyzése tekintetében és
- b) nyilvánítsa semmisnek a Bizottság megtámadott határozatát az AT 2119000 „Gut Walterskirchen” terület bejegyzése tekintetében; vagy

amennyiben e kérelmüknek nem ad helyt, másodlagosan kérik, hogy

- nyilvánítsa semmisnek bizonyos területek - amelyek az élőhely és a fajok tekintetében olyan közösségi jelentőségű természeti területnek minősülnek, amelyek reprezentativitási fokuk és jelentőségük átfogó értékelése alapján, a tagállamok által biztosított szabványos adatoknak megfelelően a B, C és D (vagy másodlagos kérelemként, amelyek a C és a D, vagy harmadlagos kérelemként, amelyek a D) csoportba tartoznak - bejegyzését a megtámadott határozat I. mellékletébe,
- a) valamennyi a megtámadott határozatban (tehát az I. mellékletben) szereplő természeti terület tekintetében, vagy
- b) valamennyi osztrák természeti terület (AT kód az I. mellékletben), vagy
- c) kizárólag az AT 2102000 „Nockberge” és az AT 2119000 „Gut Walterskirchen” területek tekintetében;
- valamennyi esetben kötelezze a Bizottságot, hogy a felperesek képviselője részére fizesse meg az eljárás költségeit.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Keresetükben a felperesek megtámadták a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló, 2003. december 22-i tanácsi határozatot⁽¹⁾. A felperesek mezőgazdasági és erdőgazdasági termelők, akik saját ingatlanukon – amely a megtámadott határozat értelmében „közösségi jelentőségű területen” helyezkedik el - mezőgazdasági és erdőgazdálkodási tevékenységet folytatnak, ideértve a másodlagos tevékenységeket is. A felperesek állítása szerint a határozatnak köszönhetően közösségi jogi normák címzettjeivé

váltak. A határozat az esetleges társadalmi kötelezettségeket messze meghaladóan automatikusan korlátozza a felperesek tulajdonjogát, – amelyet a közösségi jogi alkotmányos hagyományoknak megfelelően védelemben kell részesíteni – anélkül, hogy érdekeiket mérlegelné, eltérési lehetőséget biztosítana, vagy őket megfelelően kártalanítaná (vagy bármilyen kártalanítási rendelkezést tartalmazna), és ezzel a 230. cikk (2) bekezdése értelmében megsérti a Szerződést, ezért semmissé kell nyilvánítani.

A felperesek állítása szerint a megtámadott határozat magával az elfogadása alapjául szolgáló irányelvvel⁽²⁾ is ellentétes. A szükséges pénzügyi hozzájárulás meghatározásához szükséges szempontok nem megfelelően kerültek megállapításra és a védett területek hálózatának egységessége - amelyet az irányelv előír - nem biztosítható.

Emellett a felperesek állítása szerint a Bizottság a megtámadott határozatban nem állapította meg kifejezetten és egyértelműen, hogy az általa „közösségi jelentőségűnek minősített” területek milyen fajok és élőhelyek tekintetében rendelkeznek ténylegesen közösségi jelentőséggel. Végül a felperesek azt állítják, hogy az őket érintő védett területek tekintetében a Bizottság valótlán tényekre alapozta határozatát. Ezáltal bizonyos fajok és élőhelyek tekintetében a területeket tévesen minősítették közösségi jelentőségű területekké, amely okból szintén semmissé kell nyilvánítani a megtámadott határozatot.

⁽¹⁾ HL 2004. L 14., 21. o.

⁽²⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/93/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 7. o.)

Az Adviesbureau Ehcon B.V. által 2004. április 8-án az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-140/04. sz. ügy)

(2004/C 146/10)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Adviesbureau Ehcon B.V., lakóhely: Reeuwijk (Hollandia), képviseli M. A. Goedkoop, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- kötelezze az Európai Bizottságot 158.400 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére, mivel a felperest kár érte annak következtében, hogy a szerződést nem neki ítélték oda;

- kötelezze az Európai Bizottságot a felperes jövedelem-kiesése címén 60.000 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére, mivel a felperes, akinek ajánlatát elutasították, nem tudta hasznosítani és fejleszteni know-how-ját;
- kötelezze az Európai Bizottságot a felperest ért közvetett kár megtérítésére, mivel a felperes nem tehet ajánlatot az elutasítását követően kiírt ajánlati felhívásra. A közvetett kár egy következő szerződés odaítélésének csekély valószínűségéből ered, és ennek összege a szerződésből származó nettó jövedelmek 10 %-a, vagyis 25.000 euró;
- másodlagosan kötelezze az Európai Bizottságot 26.400 euró összegű kártérítés, valamint a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok megfizetésére a felperest ért azon kár miatt, amely a versenytárgyalás megnyerésének esélye elvesztéséből keletkezett;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy térítse meg a felperes azon költségeit, amelyek az ajánlatának megtételével kapcsolatosan merültek fel, mégpedig 10.000 euró összegben, a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok összegével növelve;
- kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy térítse meg a felperes azon költségeit, amelyek a bizonyítékok összegyűjtése és az ügy európai ombudsman elé vitele kapcsán merültek fel, mégpedig 40.000 euró összegben, a teljes összeg kifizetése napjáig járó törvényes kamatok összegével növelve;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

1996 szeptemberében a felperes a Bizottság által az ivóvizekre vonatkozó irányelvvel kapcsolatos szolgáltatásokra kiírt nyilvános ajánlati felhívásra jelentkezett⁽¹⁾. A felperes ajánlatát elutasították.

A felperes szerint a Bizottság megsértette a közbeszerzésekre vonatkozóan előírt átláthatóság követelményét. A felperes jelzi továbbá, hogy az általa benyújtott panasz elbírálásakor az európai ombudsman hasonló következtetésre jutott.

A felperes állítja továbbá, hogy a Bizottság megsértette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ 3. cikkét. A felperes szerint a Bizottság az egyes ajánlattevőket nem részesítette egyenlő bánásmódban, megsértette ezzel a megfelelő ügyintézés elvét.

A felperes állítása szerint a Bizottság megsértette a 92/50/EGK irányelv 12. cikk (1) bekezdését, mert ajánlata elutasításának okait nem közölte vele az erre irányuló írásbeli kérelme kézhezvételétől számított tizenöt napon belül.

A felperes azt is állítja, hogy ha a Bizottság a megfelelő ügyintézés szabályai szerint járt volna el, akkor eljuthatott volna az odaítélési szakba. Ebben az esetben pedig neki ítélték volna oda a szerződést.

Emellett a felperes állítása szerint a 92/50/EGK irányelv 16. cikke és a 17. cikk (2) bekezdése értelmében a Bizottság köteles lett volna értesítést küldeni az odaítélési eljárás eredményéről az Európai Községek Hivatalos Kiadványai Hivatalának, mégpedig legkésőbb a szerződés odaítélésétől számított 48 napon belül.

Végezetül a felperes állítja, hogy a Bizottság megpróbálta őt megfélemlíteni.

⁽¹⁾ Nyilvános ajánlati felhívás – XI.D.1 (HL C 232., 1996. 35. o.)

⁽²⁾ A Tanács 1992. június 18-i 92/50/EGK irányelve a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról.

A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő által 2004. április 9-én az Európai Községek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-141/04. sz. ügy)

(2004/C 146/11)

(Az eljárás nyelve: finn)

A Lapin Liitto (Lappföldi Regionális Tanács) és Enontekiö, Inari, Utsjoki önkormányzatai, és Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő, képviseli Kari Marttinen asszony és Pertti Eilavaara professzor úr, 2004. április 9-én keresetet nyújtott be az Európai Községek Elsőfokú Bíróságához az Európai Községek Bizottsága ellen.

A felperesek a következő döntés meghozatalát kérik a Bíróságtól:

- Nyilvánítsa semmisnek a bizottsági határozatot és törölje abból a finn régiókra vonatkozó információkat, mivel ezek benyújtásának módja jogellenes volt.

- Törölje különösen a Pallas-Ounastunturi nemzeti park védett övezetét (F11300101), mivel a jegyzékben való szerepeltetése jogellenes, és sérti Unto Autto úr, rénszarvastenyésztő jogait.
- Teljes egészében térítse meg az eljárási költségeket, az ítélet kihirdetésének napjától számított kamatokkal együtt.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló 2003. december 22-i 2004/69/EK bizottsági határozatot jogellenes indokolás alapján fogadták el a következő okok miatt:

- A Bizottság a Finn Köztársaság által benyújtott területjegyzék elfogadásával hatáskörét túllépte.
- A Bizottság nem vizsgálta meg a Finn Köztársaság határozatának jogszerűségét a Római Szerződéssel összhangban, vagy ahogy azt a természetvédelmi irányelv előírja. Emiatt a saját előkészítő munkálatai a természetvédelmi irányelv III. mellékletével ellentétes eljárás alapján alapultak.
- A Finn Köztársaság saját, a területekre vonatkozó határozatát a közösségi joggal ellentétes módon készítette el, mivel nem alkalmazta a természetvédelmi irányelvet, annak III. mellékletének megfelelően, amely kötelezettséget a Bíróság több ítéletében is megerősített.
- A felpereseket nem hallgatták meg az alpesi biogeográfiai régiók meghatározásával kapcsolatban és az előkészítő eljárás további részét Finnországban nem a természetvédelmi irányelv által megállapított eljárás szerint folytatták le.
- Unto Autto úr úgy érvel, hogy a 92/43/EGK tanácsi irányelv értelmében az alpesi biogeográfiai régióra vonatkozó közösségi jelentőségű területek jegyzékének elfogadásáról szóló 2003. december 22-i 2004/69/EK bizottsági határozat csak azáltal nem védi alapvető jogait, hogy a határozat joghatályal bír, ugyanakkor az alapvető jogai nem védettek. Alapvető jogok – amelyeket a Finn Köztársaság Alkotmánya tartalmaz – alatt értjük a tulajdonjogot, a szakmai tevékenység szabad gyakorlásához fűződő jogot, valamint a kultúra védelméhez fűződő jogokat. A Bizottság határozata ugyanígy megsérti Európai Unió állandó gyakorlatában elismert és alkalmazott alapvető jogokat is.